

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkah in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petito. Za večkratno naročila s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domaći oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odprava in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Koper 9. (Deželni zbor.) V včerajšnji seji je nadalje poslanec Vareton poročal v imenu politično-ekonomičnega odseka o načrtu za lovski zakon. Po predlogu posl. Gambinija se je posvetovanje o tem načrtu odložilo na poznejši čas, za sedaj pa naj se to poročilo natisne in razdeli med poslance v proučevanje. Določila, s katerimi se urejajo mirovine deželnih uradnikov in slug in njih udov in sirot, so se odobrila po predlogu politično-ekonomičnega odseka.

Ljubljana 9. Tekom današnje deželnozbornske seje se je poslanec Lenarčič povrnil k svojemu predlogu, stavljenemu v razpravi o realnem zakonu o uvedanju neobveznega pouka v ruskem jeziku in se je zavaroval proti predbacivanju panslavistične demonstracije. Njegov predlog je imel le ta namen, da bi se avstrijskim Slovanom ponudil posredovalen jezik in je imel nadaljnjo praktično svrhu, da bi se za tržišča na Balkanu in v Rusiji vzgojevali industrijalei in tehniki. Govornik je zavračal najodločnejše vsaki sum glede njegovega patrijotizma. Posl. Šubie je povdarjal potrebo povzdige obrti in industrije, ki bi bila zamorjena, ako bi se druga železniška zveza ne dotikala Kranjske. Schwegel je povdarjal, da avstrijski Slovani ne potrebujejo ruščine kakor posredovalnega jezika, ker imajo takega že v nemškem jeziku, ki ne pomenja za noben narod kako škodo ali oviro za lastni razvoj.

Posl. Hribarju se vidi za ugodno spremembo trgovinske in davčne politike v povzdigo trgovskega in obrtnega stanu jedino sredstvo v odstranitvi narodnih homatij, kar pa bo mogoče le po strogi izvedbi enakopravnosti narodov. Dotlej pa je še dolga pot, ker nemška manjšina v Avstriji hoče še vedno gospodovati. Predlog Lenarčičev ne vzbuja nikakih pomislov, kajti v Avstriji ni nikake ruske, pač pa nemška irredenta. **Nemški posredovalni jezik med Slovani bi bil nenaraven,** le ljubezen do dinastije bodi v posredovanje.

Gradec 9. V deželnem zboru je poslanec Rozina čital slovensko interpelacijo glede rabe slovenskega jezika na višem deželnem sodišču v Gradcu. Členi nemškega kluba in nemške ljudske stranke so zapustili dvorano in so se povrnil zopet o čitanju rečene interpelacije v nemškem prevodu. Vsprejela se je resolucija, s katero se pozivlja vlada naj v nadaljevanju uvedenega socialno-politiškega zakonodajstva čim prej predloži državno uvedbo preskrbljenosti za starost in invaliditeto vseh delavskih stanov. Posl. Wald je interpeloval radi postopanja orožnikov o hišnih preiskavah in radi neke brošure o gibanju »Proč od Rima«.

Obupen klic.

Slovenska šola v Trstu ni torej potrebna! Tako se glasi odgovor na prošnjo, ki so jo pred 15 leti vložili 1400 slovenskih očetov! Namestništvo pravi, da imamo v bližni okolici dovolj šol, v katero lahko pošiljamo svoje otroke!! Tega menjenja je bil in je še tudi slavní magistrat tržaški. Tu imamo torej popolno soglasje med magistratom in slavnim namestništvom. Magistrat pa je takega

menenja le tedaj, kadar gre za ustanovitev kake slovenske šole, kajti drugače ne bi po okolici ustanovljali laških šol ter s tem pobijal svoje lastne trditve. Kako da misli tudi sedanje e. kr. namestništvo o tem za nas najvažnejšem vprašanju — smo izvedeli ravnokar! Dovoljujem si pa pohlevno vprašanje do onih gospodov, ki imajo odločilno besedo v teh stvareh: v kateri namen se Vi slavni gospodje — kar smo izvedeli tako po strani — z vso naglico učite slovenskega jezika, kar Vas gotovo stane mnogo truda in — denarja?! In potem: ako že čutite to potrebo za svoje osebe, ali je ne boste občutili še bolj za svoje otroke? In če jih boste res hoteli priučiti slovenskemu jeziku, mar jih boste hoteli pošiljati v okolico?! Ne boste hoteli! In to iz istih vzrokov, radi katerih ne smemo in ne moremo mi pošiljati svojih otrok v okoličanske šole, vzrokov, ki so natančno navedeni v utoku naših naših starišev. Ali pa mislite, da bodo vaši otroci laglje izhajali brez znanja slovenskega jezika, nego pa vi in mnogi drugi e. kr. uradniki, ker drugače bi se gotovo ne učili tega toliko obsodovražljivega jezika! Kedo od Vas bi si upal pošiljati svojo križ v urš in več oddaljene okoličanske šole, ne da bi bil v vednem strahu, da isti ponesrečijo mejpotoma?! In pa šole! Kaj Vam ni poznana razlika mej mestno in okoličansko šolo, vam-li ni znano, da so v okolici vse šole prenapolnjene že samih okoličanskih otrok? In ako vam je znano vse to, kako ste mogli s tako piškavimi motivacijami zavreči prošnjo našo?!

Dalje: kako prihaja slavno namestništvo do teh, za posebne tržške razmere gotovo neveljavnih razlogov, ko sta nam o svojem času toliko zastopnik slav. magistrata kolikor tudi zastopnik istega namestništva zatrdila (seveda zasebnim potom), da tudi oni pripoznavajo potrebo ne ene, ampak vsaj **treh** slovenskih šol v mestu tržaškem! Je-li to odgovor na postulate naših deželnih in državnih poslancev, ali je to plačilo za našo — udanost do te države in njenih činiteljev: za naš patrijotizem?! Nekdaj so nam odgovarjali kar naravnost, da nam ne dajo, sedaj pa, ko so naši poslanci v večini in ko imamo celó par Slovanov v ministerstvu, sedaj moramo čakati po 4—5 let celó na negativne odgovore.

Mi smo preveč mirni in potrpežljivi (ako se pa ganemo, se nam z Dunaja narekajo najstrožje kazni, ker baje trozveza tako zahteva!). Bolj nego kedaj se postopa sedaj z nami kakor z »inferijornim plemenom« ali narodom — »brez fraka«! Za dobe Pretisov so namreč veljali zistemu taki kriteriji za postopanje nasproti Slovanom v Primorju in, kakor figura kaže, veljajo tudi danes še! Te naše pohlevnosti pa mora biti konec! Konec naj bo slovenskemu hlapčevanju v Avstriji, a ta konec naj naredi slovenski državni poslanec s tem, da — store svojo dolžnost! Kakoršna pesem nam doni iz vladne šume, tako pesem naj zapoje nazaj v vladno šumo! Našim poslancem je v dolžnost, da se najodločnejše postavijo po robu sedanjemu vladnemu zistemu. A to ni še dosti. Oni so važen sestavni del večine in kakor tak morajo imeti tudi nekaj besede. To naj zastavijo, da pridobe tudi vso desnico za naše »malenkosti«, za katere se že toliko let borimo s pravim obupom in — brezuspešno. Ako ne — pa ne! Ako ne, ako si bo večina mašila ušesa pred našimi obupnimi klici in ako bo

se svojim molkom pokrivala vse nečuvne krivice, ki se nam gode ravno sedaj kar zaporedoma, potem morajo vedeti naši poslanci, kako jim vevajajo naš življenski interes, narodna čast in tudi njih lastno samoljubje.

Kedor je pravičen, naj vlada pravično, ali pa naj gre!
Užaljen oče.

Judoslovanska akademija — v zlati Pragi.

V Pragi, 6. maja 1899.

Da! Praga je slovansko mesto . . . tako smo vsklikali, ko smo, prišedši iz naših, v narodnem oziru še vedno tako zanemarjenih krajev, prvič stopili na tla te zlate stostolpne matičke; in ko smo brali te različne napise v vseh slovanskih narečjih in spoznali ta sveži češkoslovanski duh, ki živi v Pražanih, tedaj nam je zaigralo srce veselja in ponosa, da smo tudi — Slovani! Praga pa je tudi slovanski gostoljubna; pred kratkim časom so se še le o tem prepričali dvorni ruski igralci, katerim na čast se je bil priredil tako prijeten in pomemben večer na Žofinu. Dne 3. t. m. pa smo v »Šumadiji« združeni Jugoslovani priredili v korist koroških šolam akademijo, in tudi te prilike niso zamudili Čehi, da bi nam ne pokazali svojega ljudomilega slovanskega mišljenja. Zbližanje dveh slovanskih plemen in lepi prebitek, ki znaša preko pol tisočaka, sta vspeh te lepe akademije, s katero nas je Praga uverila, da ne pozna samo tužnega položaja koroških Slovencev — vsi avstrijski ministri niti ne vedo, da tam živé Slovenci! —, ampak da so tudi pripravljeni žrtvovati za zboljšanje teh razmer. Hvala jim tudi na tem mestu! — Hvala pred vsem na jedni strani g. baronu dru. Lad. Riegeru, ki je prevzel protektorat naše akademije, na drugi strani pa častnemu odboru čeških dam, ki se je poprijel agitacije z neumorno marljivostjo in občudovalno vneto, razprodajo vsotopnie itd. Ako naštejemo imena teh slovanskih rodoljubkinj, storim to, da jih vsaj, ko ste jih spoznali po sreči in mišljenju, poznate še po imenu: gospe Baumgartnerova, Chodonska, Hrdličkova, Laudova, Maturova, Neffova, Prachenska, Preissova; po svojih zaslugah za koroško šolsko deo Vam bode zadnja že znana.

Ako so pisali češki listi, da je akademija imela reprezentativen značaj, jim smemo z veseljem pritrditi; kdor ni prišel osebno ali se dal zastopati, se je opravičil. Posebno častno za jugoslovansko dijaštvo je bilo gotovo, da sta prišla osebno oba rektorja, univerze in tehnike, in lepo število vseučilišnih profesorjev. Prvi namestnik praškega župana nam je pisмено želel najlepšega uspeha ter opravičil svojo odsotnost; zastopanih je bilo še obilica različnih društev, dijaških, sokolskih in drugih, z jedno besedo: navzoča najodločnejša družba nas je prepričala o velikem zanimanju, katero ima za naše interese na jugu, in o srčnih simpatijah do naroda slovenskega, ki stoji tam na Koroškem na straži v — slovanski jug. — Tudi o vsopredru akademije in izvrševanju posameznih točk piše časopisstvo jako laskavo; bile so pred vsem češke moči, ki so pripomogle k uspehu naše akademije in na katerih umetnosti se je občinstvo kar naslajalo, a tudi »Šumadince« gre priznanje, da so se

potrudili po svojih močeh. Treba bi bilo pač natančnejšega popisa, ali berete ga v čeških časopisih in pa v nekaterih drugih slovenskih.

Slučaj je nanese, da se je tudi dan pred našo akademijo manifestovala češko-slovenska vzajemnost v Pragi; bilo je na odhodnici čeških turistov do jugoslovanskih krajin (Dalmacije, Črne gore, Hrvatske, Kranjskega). Na tej odhodnici je spregovoril župan dr. Podlipny ter polagal udeležencem izleta na sree, »da bi zlasti bratom Slovincem tolmačili gorki pozdrav češkoslovanski in pa healo za to, da so pred esem oni v minolem letu v tako znatni meri prispeli k veliki oslavi našega Palackega«.

Tako nam je Praga v kratkem dvakrat izrazila svoje odkrite simpatije; v naši domovini pa praznujete v tretje to nekaljeno češko-slovensko vzajemnost! O binkoštnih praznikih boste imeli v svoji sredi vračajoče se češke turiste, in sicer v Ljubljani in Postojni; povrnite jim v enaki meri in v enakem številu velike simpatije in slovansko gostoljubnost, katerih smo deležni mi v — **njih zlati slovanski Pragi!**

Politični pregled.

TRST, 10. maja 1899.

Nekoliko zgodovine. Pišejo nam: Z zlatimi črkami bo napisan v slovenski zgodovini oni prepomembni dan, ko so se v beli Ljubljani sešli slovenski zastopniki in so izjavili slovesno, da se hočejo vsi potezati za »zjedinjeno Slovenijo«. Onega znamenitega dne so postavili temeljni kamen vsemu našemu političnemu delovanju, na kateri naj bi se zidalo v bodočnosti. Da je v »zjedinjeni Sloveniji« jedina naša rešitev, temu ne more prigovarjati nihče. Da-li pa tudi dosežemo to, — to je drugo vprašanje. Da je tudi od nas mnogo odvisno uresničenje tega ideala, o tem ne bo dvomil nikdo. Gledé Kranjske in Primorske piše naš slovenski zgodovinar I. Rutar sledeče:

«Da sta Kranjska in Primorska že od prirode zvezani, potrja nam najbolj zgodovina. Že cesar Avgust je bil pridružil Kranjsko do Trojan Veneciji in Istri, ali »X. predelu Italije«, in v srednjem veku je spadalo Notranjsko z Ložem vred pod patrijarhat oglejski. Zlasti trgovinske koristi so vezale Kranjsko z Istro in nasprotno, tako, da so notranje dežele dobivale od morske strani sol, olje, vino, lepe lončene posode, steklene nakrasnine itd. Ta trgovinska zveza je bila posebno živahna v prvi polovici srednjega veka, a preneha seveda ne nikoli.

Tudi upravno je spadala srednja in vzhodna Istra h Kranjski od l. 1374, naprej in Trst od l. 1382 pa do francoske okupacije. Pod Francozi je bilo vse Primorsko združeno s Kranjsko in čeravno je Avstrija osnovala kronovino Primorsko, vendar so jo prištevali še do l. 1848. kraljevini ilirski. Tudi Reka z okolico je bila Kranjski pridružena od l. 1465. do 1648. Res je, da sta imela Trst in Reka svoje poglavarje (kapitane), ki so bili v političnem obziru neposredno odvisni od notranjeavstrijske vlade v Gradcu, ali vendar je vse prištevalo ti dve mesti z njih okolico h Kranjski, kakor se najbolje spozna iz Valvazorja. Tudi so bili tržaški in reški poglavarji večinoma vzeti izmed kranjskega plemstva».

Iz teh zgodovinskih podatkov vidimo, da smo imeli že polovico »zjedinjene Slovenije«. In če in kar smo že enkrat imeli, na korist države bi bilo, ako bi nam ne dala le te polovice, temveč pridružila še k temu slovenski Štajer in slovenski Korotan. Na korist države bi bilo, pravim, ako bi si ona osnovala tukaj mogočno Slovenijo, ki bi jo branila na jedni strani pred nemškim, na drugi pa pred laškim navalom. Ako je resnično to, da moč države na zunaj obstoji v sreči in zadovoljnosti v državi bivajočih narodov, tedaj bi bilo le na korist moči in ugledu države na zunaj, ako bi zadovoljila in ojačila naše brate v Korotonu, v zeleni Štajerski in na Primorskem.

Vlada ima v roki § 14. z njimi dela, kar hoče. Na Primorskem so razmere za Slovane neznosne. V tržaškem zastopu niso naši poslanci varni življenja, v Istri se jim ne godi nič bolje, na Goriskem ne morejo sodelovati v deželni zboru. A

ne le stanje Slovanov, temveč tudi vlada igra tukaj najžalostnejšo ulogo. Kaj je dosegla vlada na Goriskem se svojim predlogom? V Trstu smešijo laški zastopniki njene odloke, in v Istri teka slavna e. k. avstrijska vlada z deželnim zborom okoli — oprostite mi izraz — kakor mačka s svojimi mladiči.

Pred laškim nasiljem trpimo torej mi, večina prebivalstva v deželi, a trpi tudi dostojanstvo in ugled države.

Ako je vladi kaj ležeče na tem, da bi se izklopala iz neprijetnega, rekel bi, skoraj že smešnega položaja, pomaga naj nam doseči naš ideal, našo »zdrruženo Slovenijo«. Slovenci naj bi ne pošiljali več svojih zastopnikov v deželne zbore v Istri, Trstu, Gorici, temveč v skupni deželni zbor: slovenskega Korotana, slov. Štajerske, Kranjske in Primorske!

K položaju. Danes došla nam »Information« prinaša razne slike o sedanjem položaju, došle jej od raznih strank. In to je pravi kalejdoskop. Jedni trde, da so se Čehi vrlo ubranili pritiska radikalcev in da niso storili nikakega sklepa, ki bi razširil prepad med Nemei in Čehi in kar bi jih moglo kompromitovati navzgor. Čehi da hočejo postopati vzajemno z drugimi strankami večine in vzajemnost desnice da je ostala povsem intaktna. Težišče položaja da torej ni v Pragi, ampak na Dunaju, kjer bo zboroval eksekutivni odbor desnice. — Drugi pravijo zopet, da je minister dr. Kaizl se svojim potovanjem popolnoma pogorel. — Tretji pišejo zopet, da je imelo potovanje dra. Kaizla povsem povoljen uspeh. — Četrti sodijo tako tako: ne taje sicer, da dr. Kaizl ni dosegel, kar je hotel, da pa Nemei vendar nimajo razloga radovati se. Kajti nikakor ni še gotovo, da je ministerska kriza pred durmi, in tudi če bi bila, Thunovemu ministertvu vendar ne bi sledilo nemško-liberalno ministertvo. — In peti vidijo narod češki že v opoziciji.

Tako, tukaj ima čitatelj nekaj izgledov, in naj si napravi sam, če more, jasno sliko o sedanjem položaju!

Car v Italiji. Iz Rima javljajo kakor gotovo stvar, da je ruski car izrekel željo, da bi obiskal Italijo v prihodnji jeseni.

Anglija proti transvaalski republiki. V hip, ko se vlasti pripravljajo na konferenco v Haagu, kjer se bodo njih pooblaščenici posvetovali, kako bi se dalo doseči razoroženje in preprečiti krvavi spopadi med narodi in državami, ali pa vsaj omejiti grozote vojen, prihaja kakor hrečeč glas v lepo harmonijo vest, da Anglija išče pretveze, da bi z nasiljem dobila južnoafričansko republiko Transvaal v svojo oblast. Republika transvaalska je silno bogata dežela na rudninah, zlatu in srebru, kamo-li čuda, da bi hotela seči po njej staroznana požrešnost sinov Albijona. Pretveza je seveda kmalu najdena. V Transvaalu uživajo le domačini, takozvani Boeri, vsa državljanska prava, a so v manjšini proti pustolovcem, ki se stekajo tam od vseh delov sveta, največ pa iz Anglije. Le-ti bi seveda hoteli tudi imeti vsa prava, ker vedo, da bi, ker so v večini, kmalo dobili tudi gospodstvo v roke v tej bogati deželi. Republika se seveda brani teh neljubih gostov. No, le-ti so se sedaj obrnili do Anglije za pomoč in le-tej je seveda prišla ta, morda tudi naročena »prošnja« kakor dobrodošla pretveza za spor z rečeno republiko. Pravijo celo, da je Anglija že odposlala ultimatum. In tako utegnemo doživeti, da se mogočna Anglija spravi se svojo silo na mali Transvaal in da uprizori pravo pravcato roparsko vojno v hipu, ko se bodo, po velikodušni inicijativi ruskega carja, vlasti posvetovali v prilog svetovnemu miru. Je pač res, da nikdo ne more živeti v miru, ako ima zavratnega lakomneža poleg sebe.

Domače vesti.

Pijani smo tudi. V Trstu izhajajoča »La Riereazione« piše: »Tudi mi se pridružujemo protestom listov »Eco del Litorale« in »Amico« proti nespoštljivemu načinu, kakor je »Edinost«, ta list, pijan ultranacijonalnih slovanskih idej, postopala z nadškofom v Zadru, samo zato, ker se je pokoril odredbam iz Rima glede glagolitske liturgije. In vendar hoče kaka nevedna duša take liste prištevati h katoliškim. Ultranacijonalizem je vsikdar protikatoliški«.

Mi se ne čudimo nimalo, da se je zagnala tudi »Riereazione« v naš list, saj je prava nevesta »Amicova«. Kako pravi že slovenski pregovor: gliha skup štriha. In sedaj vemo, da je lekeija, ki smo jo dali »Amicoveem«, zadela z jednako silo tudi v uredništvo »Riereazione«. Le tega nismo vedeli, da smo tudi — pijani! Imamo pa to tolažbo, da smo pijani v dobri tovaršiji. Če smo pijani mi, ker smo se uprli nadškofu Rajčeviću — a to ne zato, ker se isti pokori odredbam iz Rima, ampak zato, ker bi on se svojimi odredbami mogel zavesti Rim do krivih odredb — potem so pijani tudi malone vsi duhovniki nadškofije zaderske, je pijan deželni odbor dalmatinski in so pijani tudi verniki rečene nadškofije in vse Dalmacije, ki so bili razburjeni do skrajnosti vsled borbe, ki jo je začel nadškof Rajčević proti pravi našega jezika v cerkvi, pravi, posvečenemu od papežev. »Riereazione« nas noče prištevati med katolike. To nas pušča hladne notri do dna duše, ker so gospodje v taboru »reformatorjev« se svojim postopanjem že davno zgubili vsako pravico do sodbe o katoličanstvu družih ljudij. Saj so se obsodili sami se svojim izrekom, da »ultracijonalizem je vsikdar protikatoliški«. Kaj je to družega, nego ultracijonalizem, ako se duhovnik, ko brani svoje stališče glede kakega cerkvenega dogodka, govori o — nostri gloriosi avi italiani?! Vi ste ultranacijonalci, ki podite iz cerkev jezik tisočev in tisočev vernikov in ki srdito rušite, kar je k sreči priraščeno tisočem in tisočem vernikov ter stavljate v nevarnost korist vere in cerkve samo zato, da greste na roku najhujemu ultracijonalizmu laškemu. Ako je torej ultracijonalizem protikatoliški, potem ste vi, gospodje okolo »Amica« in »Riereazione«, poosebljeni protikatolicizem.

O ta »korespondenčni biró!« Že zopet nas je nasamaril se svojimi že proslulimi poročili o razpravah v deželnih zbora. O večerajnji seji deželnega zbora kranjskega poročila namreč, kako je poslanec Šubie — člen narodne stranke — poročal o potrebi povzdige industrije, in pristavlja potem, kako da je isti govornik zatrdil, da avstrijski Slovani ne potrebujejo rušine, ker imajo že v nemščini svoj posredovalni jezik.

V prvi hip smo bili kar osupnjeni, ker to bi bila demonstracija proti lastnemu tovarišu Lenarčiču in za one, ki nas sumničijo s panslavizmom. Iz ljubljanskih listov še le, došlih nam pozneje, smo izvedeli, da je one besede izrekel znani kranjsko-nemški Jože-baron Schwegelj. To je seveda vse kaj družega, kajti Jože-baron nima gotovo nikakega mandata, da bi govoril v imenu Slovencev in da bi sodil, česa trebajo avstrijski Slovani!

»Korespondenčni biró« je zopet izvršil jednega svojih poznanih »Husarenstüekel«. O je pač zlata vreden, ta naš slavni »korespondenčni biró«!

Občni zbor moške podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu se je vršil, kakor smo že omenili minole sobote zvečer. V svojem nagovoru je predsed. Mandić — predstavivši vlad. zastopnika, višega komisarja Bacherja — obrazložil, da podružnica v minolem letu ni imela toliko dohodkov, kakor druga leta. Vzrok temu je bil v prvo ta, da smo v minolem letu morali nabirati za razne svrhe. Drugi vzrok pa, ki je slabo vplival, je bilo razmerje mej odborom podružnice in centralnim vodstvom v Ljubljani. Predsednik je omenjal tržaško šolsko vprašanje, ki se že vleče toliko let kakor morska kača. Z ganljivimi besedami je povdarjal predsednik, da ta zahteva naša ima svoj nezrušljivi temelj v pisanem in božjem zakonu. Zaključuje je predsednik polagal na sree prihodnjemu odboru, naj se toplo zavzema za to vprašanje ter je želel istemu najboljših uspehov.

Iz tajnikovega poročila posnemamo: Glavna naloga odboru je bila preskrbovanje sredstev in nabiranje doneskov za povspesevanje slovenskega šolstva. Njegovo delovanje je imelo nekoliko uspehov, dasi ne taci, kakoršnjih si je želel.

Razmerje med podružnico in vodstvom v minolem letu se je — premenilo. Načelnštvo se je zavzelo za jedino pravico, ki jo je imela podružnica dosedaj kakor malo nagrado za svoja mnoga opravila na upravi slovenske šole, za pravico imenovanja — šolskega sluga. Centralno vodstvo nam je odvzelo letos še to malo pravico in jo izročilo voditeljici šole. To je bil moralen udarec za načelnštvo in je isto skušalo pismenim potom, da bi se

stvar poravnala častno za načelnštvo ali dobilo je zopet negativen odgovor. Vsled tega je sklenil odhiti, da bo odslej svoje delovanje omejeval jedino le na vsprejemanje letnine in eventualnih darov, katere bo odpošiljal centralnemu vodstvu v Ljubljani in da odklanja vsako odgovornost glede šole in nje osebja. Tako je torej naše stališče: vodstvo upravlja samo vse šolske stvari in jih upravlja centralistično.

S 1. septembrom so se plače učiteljem in učiteljicam na deskem oddelku povišale tako-le:

Nadučitelj - voditelj dobiva 800 gold. letne plače in 100 gold. opravnine in pravico do 6 petletne do 40 gld. Drugi učitelj 700 gld. l. pl. in pravico do 6 petletne do 40 gld. Učiteljici do 600 gld. l. pl. in pravico do 6 petletne do 40 gld.

Učenik na trirazrednici je 205, učencev na štirirazrednici pa 242, katerih napredek je povojen v vseh razredih, vedenje vzorno, obisk reden.

Za toliko število dece prihajajo šolski prostori pretesni, treba jih bode vsekako razširiti, če ne na širjavo, pa na visokost. Že v začetku leta je moralo šolsko vodstvo zaradi nedostatka prostorov odsloviti mnogo učencev, ki se sedaj gotovo pogubé v morju »avite culture«.

Poročilo tajnikovo zaključuje s pesnikom:

„Zjasnilo se mi bo spet mračno lice,
Spet upanje bo v srci zelenelo,
In ustom dalo sladke govorce.“

Poročili tajnika in blagajnika sti se odobrili potem, ko sta pregledovala računov potrdila, da sta našla vse v najlepšem redu.

Preidši na četrto točko dnevnega reda je prijavil predsednik, da nijeden členov dosedanjega načelnštva ne more več vsprejeti te častne službe. Želi, da bi imelo prihodnje načelnštvo bolj srečno roko za podružnične posle.

Na to se je vnela dolga, deloma jako razburjena razprava in bilo je čuti pikrih izrazov. Vsi govorniki so zahtevali, naj se izvoli zopet dosedanje načelnštvo. Predsednik je pretrgal sejo, da bi prišli do kakega sporazumljenja, toda zastoj. V olitev novega načelnštva se je torej odložila za prihodnjo soboto, dne 13. maja ob 8. uri zvečer v prostorih »Del. podp. društva«.

Bratovščine sv. Cirila in Metoda resna beseda tržaškim Slovincem. Opetovano smo že objavili, da bomo imeli dne 14. t. m. ob 5. uri popoldne na vrtu slovenske šole pri sv. Jakobu občni zbor s pomladansko veselico. Čemu priredimo izredni občni zbor in čemu veselico? Odbor za tekoče upravno leto je sklenil namreč, da bo prirejal mej letom večkrat občne zборе, in to zato, da se udje spoznajo mej seboj ter navdušujejo za namen naše bratovščine. Ta namen je, kedor ga premotri, najvzvišenejši, in pokojni predsednik, veleč. g. kanonik Križman, ga je kaj lepo tolmačil, rekši, da je naše društvo (bratovščina) ne le cerkveno, marveč tudi narodno in domoljubno društvo. Kaj pogosto se piše v časnikih, kako nam trgajo mrvice pravice našega jezika v cerkvi, a o takih prilikah se še nikdo ni spomnil naše bratovščine, ki je vrla boriteljica za obrambo teh pravice. Kaj bi dali nasprotniki, ako bi mogli odpraviti iz naših cerkva slovensko petje! In ravno naša bratovščina je tisti okop, preko katerega nasprotnikom ni mogoče priti. Ako bi ne bilo bratovščine sv. Cirila in Metoda, ne bi bilo v naših cerkvah slovenskega petja. Za to trditev imamo najlepši dokaz cerkev sv. Antona novega, kateri je lansko leto zmanjkalo hkratu slovenskih pevcev in da ni bratovščina prevzela petja v tej cerkvi, sveti Anton ne bi imel več slovenskega petja. Pri sv. Antonu starem pa se je lansko leto uprizorila kar javna agitacija proti slovenskemu petju. In zopet je bila naša bratovščina ista skala, v katero so se zamaž zaganjali sovražni valovi. Pa kedo so ti vztrajni branitelji naših pravice? Vsi so delavskega stanu. Po trudopolnem vsakdanjem delu zahajajo po trikrat na teden k pevskim vajam, nastopajo vsako nedeljo in praznik po trikrat v cerkvi, ves advent vsaki dan ob 5½ uri v jutro, ves mesec maj pa vsaki dan ob 5. uri zjutraj. In koliko jim donša vsaki nastop? 3 in pol novč!! Pa njim ni za te novčiče, niti ne za pohvalo v časnikih (oprosti čitatelj! do danes še nisi čital v nobenem slovenskem listu ne pohvale, ne graje o petju pevskega zbora naše bratovščine), marveč za to, da spolnjujejo to, kar njim velela verski in narodni čut. Ako pa bi kedaj obnemogel

ta zbor in bi prenehalo slovensko petje v naših cerkvah, tedaj bo Vam, tržaški Slovinci, klicala bratovščina sv. Cirila in Metoda: »Sedaj pa glejte Vi!« Letos izdamo »Letno poročilo« s popolnim imenikom udov. V tem imeniku boste pogrešali marsikaterega, ki čisto na prsi trka: »Jaz sem naroden!« Punktum.

Veseliemo priredimo zato, da preskrbimo zakladu par novčičev za cerkveno zastavo sv. bratov Cirila in Metoda. Za ta zaklad nabira naša bratovščina že od leta 1886, a ni še toliko nabrala, kakor najmlajše pevsko društvo v Trstu. Rekli smo!

Tržaška posojilnica in hranilnica opozarja s tem svoje p. n. zadružnike, da bo v nedeljo, dne 14. maja ob 9. uri predp. občni zbor, ker dne 7. maja radi prepričile udeležbe ni bil sklepčen, in sicer v istih prostorih v ulici S. Francesco, št. 2 in z istim dnevnim redom.

Pevsko društvo »Slava« pri sv. Mariji Magdaleni spodnji priredi svoj redni občni zbor v nedeljo dne 14. t. m. z običajnim dnevnim redom. Po občnem zboru bo pevska zabava na dvorišču gostilne gospoda Jožefa Miklavca.

Skušnje učiteljske usposobljenosti. Pred e. k. izpraševalno komisijo v Kopru so napravili minoli teden skušnje učiteljske usposobljenosti za slovenske oziroma hrvatske ljudske šole sledeči gg.: Anton Bezeg, učitelj v Borštu (Istra), Ana Klančič, učiteljica v Gorici, Martin Kranjčič, učitelj v Št. Vidu (Štajersko), Kazimir Rade, učitelj v Buzetu (Istra), Josip Kraljič, učitelj v Dragučah (pri Buzetu), Romana Osana, učiteljica v Loparjih pri Slov. Bistrici, Jelica Radivoj (z odliko), učiteljica v Omišlju (otok Krk), Vinko Trobec, učitelj v Marezigah pri Kopru in Ivan Vuga, učitelj v Rifemberku (Goriško).

Izjava. Podpisani obžalujem, da sem se dal zavesti po našem kapovili, da sem podpisal magistratu spomenico proti okrajnemu glavarstvu. Prvi vzrok je bil ta, da nisem sam prečital spomenice, ampak je storil to le kapovila, in sicer italijanski, katerega jezika sem pa jaz le malo zmožen; drugi vzrok pa je bil komentar istega kapovile, da bi se namreč z osnovitvijo okr. glavarstva okolica ločila od mesta, česar nihče ne zahteva. **S tem javno preključim svoj podpis.**

V želji, da bi uvideli tudi drugi zaslepljeni okoličani, kaj so podpisali, in da bi potem preključali javno, beležim

Lonjer, dne 9. maja 1899.

Andrej Čok, h. št. 1.

»Brivec« je izšel. Samo podlistek, kako je Miha bril čikorjaš iz Ročila, in pa slika, kako istrski iredentari pričakujejo slovensko-hrvaške deželne poslance vrh klanca -- sta vredna 5 novč.

O »doktorju« in »spiritistu«, ki čuje na ime Muha recte Moher in ki je zasnoval kar cel zavod za izkoriščevanje praznoveststva ljudij, doznajemo iz listov, da je ta slepar hodil tudi po hišah »zdravit« ljudi, o čemer je rekal navadno, da je zdravnik, ki je zdravil dotično osebo, pravi — osel. Neki ženi v blagoslovljenem stanju je rekel, ko mu je ista izrazila svoje želje, n. pr.: »Vi želite imeti sinčka? Pustite meni to, jaz vam dam zdravilo, ki ne zgreši nikdar!« In dal jej je steklenico z neko tekočino grde barve in groznega okusa, katero je mogla pogoltniti le s skrajnim naporom. A ko jej je prišla ona usodna ura, je res povila — četrto hčerko.

Ta sleparska družba je imela tudi svojega »blagajnika«. Razni predmeti, katere je policija zasegla pri »doktorju« Jacksonu in njegovem »tajniku«, so se že izročili deželnemu sodišču.

Drobne vesti. Jedni je 17 let, drugi pa še le 15, obe sti pa že tako »zdreli«, da ste sinoči ob 9. in pol uri sprehajalee na Acquedottu nadlegovali z ostudnimi nagovori. Tudi potem, ko ju je redar posvaril, sti nadaljevali svoje početje. Posledica je bila, da ju je redar odvel na policijo, od koder so ti pokvarjeni dekleci odveli v zapore. Jedna se zove Amalija M., druga Ana F. Stariši, ki so tako vzgajili svoji hčeri so lahko ponosni.

Takov produkt sedanje vzgoje sta tudi 22-letni težak Ivan B. in 26-letni postopač I. G. Prvi je grozil z steklenico v roki svojemu lastnemu očetu, kričé, da ga hoče ubiti. Tega sicer ni storil, pač pa je jel neusmiljeno mlatiti s pestmi po očetu, dokler se ni slednjemu posrečilo, uiti mu ter zbe-

žati v tamošnji komisarijat. Vsled tega je policija ujel surovega sina, očeta pa je sprovedla na zdravniško postajo.

Drugi pa se je podal v krčmo svoje matere pri sv. Andreju in napivši se, jel je razsajati po krčmi in razbijati kozarec, krožnike in celo jedno posteljo. Ker se mu je mati ustavljala, zagrozil je, da položi tudi nanjo roke, radi česar je bil predan redarstvu.

20-letna Marija B., bivajoča v ulici Areata št. 1, se je hotela minolo noč zastrupiti. Poklicali so zdravnika z zdravniške postaje, ki je odredil, da so deklo preveli v bolnišnico.

Iz-pred dež. sodišča. 35letni mešetar Alfred Pogasnig je sedel včeraj na zatožni klopi, ker je ponaredil menjico za 100 gld. na ime neke Antonije Felician, in porabil izposojni denar za-se. Ker je škodo poravnal, so mu sodniki prisodili le 2 mesece ječe.

Voznika 64-letni Ivan Bizjak iz Postojine in 17-letni Just Bastjančič sta bila obtožena, da sta ukradla kakih 60 železnih plošč. 42-letni Jurij Jerghel pa, ker je pomagal na tej operaciji, ki pa se ni posrečila, kajti prav ko so prodajali to ukradeno blago, je došel tisti nesrečni in povsodi navzoči oficijal Titz. Bizjaku so prisodili 6 mesecev Bastjančiču 3, Jerghelu pa jeden mesec.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnje izdanje »Edinosti« v petek predpoludne ob uri, navadni po nedeljah in praznikih.

Odbor političnega društva »Edinost« bo imel svojo sejo v petek zvečer ob navadni uri.

Različne vesti.

Silen medved. »Osvitu« javljajo: V Divlji Grabovici, okraja Mostar, se je prikazal velik medved. Kmetje pravijo, da je tako velik, d ga je strahota videti. Živali davi kar zaporedoma in je že dosedaj napravil veliko škode.

Od srca v srce. Iz »Jedinstva« posnemamo, da se je te dni mudil v Spljetu general Tomičič in sicer v službenih stvareh. Ogledal si je na vežbališču vojaško posadko. Po ogledovanju je ogovoril vojake v hrvatskem jeziku. Pozival jih je na zvestobo hrvatskega naroda do dinastije, a na ljubav do svojega naroda, da bodo tudi kakor vojaki istemu v čast kakor pravi in poštene Hrvati. Na navzoče vojake je napravil generalov govor velik utis. To se vidi, kaj se to pravi, ako se govori od srea v srea!

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo!

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario šte. 2.
(šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Koper 10. Današnje seje deželnega zbora se je udeležilo 18 poslancev večine. Posl. Costantini je interpeloval vlado radi baje nezakonitih činov, storjenih od prve instance za odmerjenje osebne dohodarine v okraju pazinskem. Posl. Ventrella je prečital interpelacijo radi nezakonitosti, ki jih je baje zagrešila volilna komisija v Višnjaju o zadnjih občinskih volitvah.

Posl. Ghersa je predložil resolucijo radi vpisovanja rodbinskih imen v župnijske matice. Posl. Rizzi je stavil predlog radi vestnega nadzorovanja šol. Posl. Ventrella je stavil predlog, naj se pozove vlada, da čim prej izvrši namerjano reorganizacijo eraričnih pošt. Potem se je odobrilo poročilo finančnega odseka o računih kreditnega zavoda za leti 1897 in 1898. Posl. Glezer je čital poročilo šolskega odseka o nekaterih prošnjah za miloščine in za povišanje pokojnine. Prihodaja seja bo v petek.

Dunaj 10. Ministerski predsednik grof Thun in minister dr. Kaizl sta se povrnila danes zjutraj iz Budimpešte.

Carigrad 10. Na Jurjevem prazniku v predmestju Makrikoi sta dva turška častnika raztrgala grško zastavo. Grško poslaništvo je zahtevalo večeraj, naj se častnika kaznujeta in naj se načelnik policije v tem predmestju odstavi.

London 10. »Times« javlja iz Kajire: Kitchener paša namerja otvoriti Sudan za trgovino brez omejitve, čim bo dovršena cesta do Hartuma, česar je pričakovati do septembra. Za inozemsko blago ne bo plačevati nikakih davščin razun male prenosne pristojbine v Vadihalfa. Evropejci bodo smeli kupovati zemljo.

Trgovinske vesti.

Budimpešta 10. Pšenica za maj gold. 9.13 do 9.14. Pšenica za oktober gl. 8.30 do 8.31 Rž za maj gl. — do —. Rž za oktober gl. 6.71 do 6.74. Koruza za maj gld. 4.45 do 4.47. Koruza za juni gld. 4.50 do 4.51. Oves za maj gl. — do —. Oves za oktober gld. 5.43 do 5.45.

Pšenica: ponudbe srednje povpraševanje dobro. Prodaja 15.000 met. st. Vreme: dež.

Hamburg 10. Trg za kavo. Santos good average za maj 29.50 za september 30.25, za december 30.75, za maj 31.50. Denar.

Havre 10. Kava Santos good average za maj 50 k. frankov 35.75 za september 50 k. frankov 36.50

Dunajska borza dne 10. maja.

	danes	večera
Državni dolg v papirju . . .	101.10	100.10
„ „ v srebru . . .	100.60	100.60
Avstrijska renta v zlatu . . .	119.65	119.65
„ „ v kronah 4% . . .	100.40	100.40
Kreditne akcije . . .	359.10	359.10
London 10 Lsr.	120.47 1/2	120.47 1/2
20 mark	11.78	11.78
Napoleoni	9.55 1/2	9.55 1/2
100 italijanskih lir	44.80	44.80

Našemu sl. občinstvu!

Podpisani naznanjam, da imam v ulici Conti št. 2 dobro urejeno in z vsem potrebnim kakor moko, sladčicami itd. založeno

pekarno.

Kruh pečem po 3 krat na dan ter ga pošiljam na zahtevo na dom. — Sprejemam tudi domače testo v peko.

Z vsem spoštovanjem

Ivan Pahor.

Varstvena znamka: SIDRO.

LINEMENT. CAPSICI COMP.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priporočano izvrstno, bolečine blažeče mazilo dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se to

splošno priljubljeno domače sredstvo

vedno le v originalnih steklenicah z varstveno znamko „sidro“ iz Richterjeve lekarne ter vzame previdnostno samo steklenice s to varstveno znamko kakor originalni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Za praznike in za sv. birmo.

Čevljarnica »pri Pepetu Kraševcu« pri cerkvi sv. Petra pod ljudsko šolo priporoča slovenskemu občinstvu svojo veliko zalogo obnove, zlasti pa specialnosti za sv. birmo. Priporoča se za obilen obisk. Naročnikom zunaj mesta se na željo pošilja tudi po pošti in sicer brez vsacih stroškov.

Udani

Josip Stantič.

Pri moji tvrdki

Schivitz & Comp. V Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetištvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode »Emeri« in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge. Garantiram dobroto vsega blaga. Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, mlinov, vodovodov, cest itd. — Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Nova centralna čevljarnica

v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

Zaloga vina F. Petech-a

Via delle Poste št. 10.

Vina dalmatinska, Istrijska in italijanska iz slovečih kleti po cenah da se ni bati konkurence, pristna in najboljše kakovosti.

Istrsko fino po gld. 32, in 34 — Dalmatinsko po gld. 30 in 32. — Opollo fin po gld. 34, italijansko po 28 in 32 v vsake množini v sodčilih in buteljkah od litra. Vse prosto na dom v kateremkoli kraju mesta.

NB. Naročbe vzprejemajo se direktno v zalogi po poštah dopisnicah.

Pomladansko zdravljene.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj „Tisoterni cvet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Dve slovenski gostilni

v Trstu sti na prodaj. Natančneje ustmena ali pismena pojasnila daje **Jože Vodopivec** v kavarni Commercio.

„Hotel Nazionale“

v Trstu, Via Vlenna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišč, poštne in brzojavnega urada ter je popolnoma obnoven. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 nvč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsake uri s gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino pizensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najboljše dalmatinsko „Apolo di Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanja se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,

lastnik.

Velika hiša

v Motovunu zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnima podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhoti, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letovišnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senčnatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in stacionarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupčijo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa linela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v nejem po dogovoru.

Natančneje pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavunu, postaja Divača.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri tuk. poljedeljski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranjem vseh parasitarnih in kriptogamskih bolezni in žuželk v obče ki okužujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti »Agricole«, na željo poštne prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču.

Svetovna kolesa

amerikanski originali

TRIBUNE IN ARENA

odlikovana v vseh državah na kontinentu radi elegancije, točnosti in vstrajanja, prodaja se izključno le pri glavnem zastopniku

ANTONU SKERL V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

NB. Navadna kolesa prodajajo se proti 2-letni garanciji, ročaj in pritikline po želji kupca.

Mehanična delavnica

za vsakovrstno popravo koles in šivalnih strojev.

CENE ZMERNE.

CENE ZMERNE.